

عنوان مقاله:

امکان سنجی تحقق پیاده راه با رویکرد توسعه ی پایدار(نمونه موردی: محور هزار و یکشب کرمان)

محل انتشار:

سومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

گلناز کازرونی - دانشجوی کارشناس ارشد شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

افسون مهدوی - مربی و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

خلاصه مقاله:

امروزه با تسلط اتومبیل در شهرها، نقش عابر پیاده بسیار کم رنگ شده است و خیابان ها به محل هایی نا امن، زشت، غیر ایمن، ناسالم، غیر انسانی، پر سر و صدا و پر دغدغه تبدیل گشته و در بیشتر موارد نقش خیابان ها محدود به تامین دسترسی سواره شده است. به همین دلیل یکی از جنبش های نوین در حوزه حمل و نقل شهری که با هدف ارتقای جایگاه عابران پیاده در سطح شهر و کاهش تسلط اتومبیل مطرح شده است، سیاست پیاده مداری می باشد. با آغاز هزاره سوم ضرورت رویکرد مجدد حرکت پیاده به عنوان سالم ترین، اقتصادی ترین و پویاترین روش جابجایی حمل و نقل درون شهری مورد توجه جدی کارشناسان و مدیران امور شهری قرار گرفته است. عواملی چون افزایش قابل توجه زمان جابجایی، افزایش تصادفات، آلودگی های صوتی، بصری و نزدیک شدن میزان آلودگی هوا به مرز تهدید سلامت انسانی، از تبعات سیستم حمل و نقل ناپایدار در شهرها می باشد. بنابراین در این پژوهش سعی شده تا نقش پیاده مداری به عنوان گونه پاک ترابری و پیاده راهها به عنوان بستر اصلی این شیوه جابجایی از ابعاد مختلف تاثیر گذار مستقیم و غیر مستقیم همچون سلامت جسمی و روحی، مسایل اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی در ایجاد توسعه پایدار در محور هزار و یکشب کرمان مورد بررسی قرار گیرد. روش تحقیق از نوع توصیفی - تحلیلی است و روش گردآوری اطلاعات به صورت اسنادی و بررسی کتب و مقالات معتبر و نیز مشاهدات میدانی و از طریق پرسشنامه انجام شده است. طبق نتایج بدست آمده مشخص گردید که این مسیر با بسیاری از معیارها و شخصهای یک محور پیاده مدار هم خوانی دارد و فقط یکسری مسایل و مشکلات دارد که با توجه به قابلیت این گذر می توان آنها را برطرف کرد و این گذر را به یک مسیر پیاده مدار در جهت رسیدن به توسعه پایدار تبدیل نمود.

کلمات کلیدی:

پیاده، پیاده راه، پایدار، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/650809>

